

Julens Melodier

Häfte 1

FÖRLÄGGARENS EGENDOM FÖR ALLA LÄNDER.
STOCKHOLM.
A. B. NORDISKA MUSIKFÖRLAGET.
Scholander — Wilhelm Hansen.

Julens melodier.

Julsånger, julvisor och juldansar,

lätt arrangerade för

piano eller orgelharmonium.

Häfte I.

FÖRLÄGGARENS EGENDOM
A. B. NORDISKA MUSIKFÖRLAGET
SCHOLANDER — WILHELM HANSEN
STOCKHOLM

1. De herdar vaktade deras hjord.

Knut Byström.

Moderato.

De her - dar vak - ta - de de - ras hjord I mar - ke - ne där de

lå - go. Där fin - go de hö - ra en - ge - lens ord Och

Her - rans klar - het de så - go. „Stor fröjd åt e - der

bå - dar jag, Stor fröjd åt al - la ty i dag Är

Stor fröjd åt e - der bå - dar jag,

Kri - stus föd - der vor - - den Som Her - ran är i Da - vids hus! Si

lju - set af Guds klar - hets ljus Har upp - gått ö - ver jor - den."

lju - set af Guds klar - hets ljus Har upp - gått ö - ver jor - den."

poco ritard.

2. Staffan stalledräng.

Gammal svensk folkvisa.

(Upptecknad i Södra Dalarna av F. W. Scholander på 1830-talet.)

Tempo di marcia.

The musical score is written for piano and voice. It consists of three systems of music. The first system has a vocal line and a piano accompaniment. The second system also has a vocal line and piano accompaniment. The third system features a piano accompaniment with a repeat sign and first/second endings. The lyrics are in Swedish and describe a story about a stable boy and a girl.

1. Staf-fan var en stal-le - dräng, stal - le - dräng, stal - le - dräng, Han vatt - na - de si - na
för - sta två va rö - da, rö - da, rö - da, De för - tjän - te så väl sin

få - lar fem, 1-6. I ra', i ra', i ral - la - le - ra - ra Gos - sar, låt oss lu - sti - ga va - ra,
fö - da,

En gång jul om å - ret ba - ra, Sjung fal - le - du - de - li - gan dul - lan - dej! 2. De
dul - lan - dej!

3. De andra två va vita,
De voro varandra så lika,
I ra', etc.

4. Den femte han va appelgrå,
Den brukade Staffan rida på,
I ra', etc.

5. Och jungfrun hette Anna
Hon skänkte oss öl i sin kannan,
I ra', etc.

6. Och Staffan red till källarknut,
Där dansade barnen julen ut,
I ra', etc.

3. Sankt Staffans visa.

Gammal svensk folkvisa.
(Version efter Geijer-Afzelius.)

Allegretto.

mf

1. Staf-fan var en stal-le-dräng- 1-7. Vi
2. Två de vo-ro rö - da, tac-kom nu så gär - na- 1. Han vatt - na' si - na få - lar fem. 1-7. Allt

2. De tjän - te väl sin fö - da,

för den lju - sa stjär - nan. In - gen da - ger sy - nes än, Stjär - nor - na på him - me - len de blän - ka.

3. Två de voro hvita,
De va de andra lika.

4. Den femte han var appelgrå
Den rider själva Staffan på.

5. Innan hanen galit har
Staffan uti stallet var.

6. Innan solen månd' uppgå
Betsel och gullsadel på.

7. Staffan rider till källan
Han öser upp vatten med skällan.

4. O, du härliga.

Siciliansk melodi.

Andante.

p

1. O, du här - li - ga, o, du sa - li - ga, nå - de -
 2. O, du här - li - ga, o, du sa - li - ga, nå - de -

brin - gan - de ju - le - - tid! He - li - ga Or - det Män - ska är
 brin - gan - de ju - le - - tid! Krist va - re häl - sad! Värld - den är

vor - det Fröj - da, fröj - da dig, o Kri - sten - - het!
 fräl - sad! Fröj - da, fröj - da dig, o Kri - sten - - het!

5. Suseli, bruseli.

Tysk folkvisa. (1625.)

Andantino con moto.

1. Från him - len kom - men, äng - lar, ned!
2. Oss häm - ten him - lens flöj - ter hit, 1-4. E - - ja, e - -

ja, su - se - li, bru - se - li, su - se - li! 1. Med sång och spel i lju - sa
2. Slån har - por, lu - tor med all

led. flit! 1-4. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja! Pris Je - sus och Ma - ri - - a!

p *mf* *mf* *p* *mf* *poco rit.*

3. Ty himmelsk klinga må den ton
Som vaggar himlens egen son!

4. Nu ära Gud i höjden stor,
Frid mänskan som på honom tror!

6. Julnäktergalen.

Tysk folkvisa från 1600-talet.

Poco Allegretto.

2a stäm: sjung _____

1. Fru Näk-ter-gal, vak upp! Vak upp ur söm-nen på din gren, Och sjung med stäm-ma,

skär och ren, Vak upp, vak snar-ligt upp! För bar-net sjung! Gud på jor-den

Man är vor-den Ef-ter or-den, Sjung, för Kris-tus-bar-net sjung!

2. Vid krubban dröj en stund,
Låt upp din näbb och sjung med fröjd
Och lova Gud i himlars höjd,
Som frälsat jordens rund!
För barnet sjung!
Herren prisa,
Fröjd bevisa
Med din visa!
Sjung, för Jesusbarnet sjung!

3. Sjung visor utan tall!
Minst hundratusen eller fler
För barnet, som i krubban ler,
Du har ej annat vall!
Vår Frälsersman,
Barnet kära
Lov och ära
Vi hembära!
Sjung för världens Frälsersman!

7. „Josef, kära Josef min.....“

Tysk folkvisa. 1544.

Con moto.

p

1. „Jo - sef, kä - ra Jo - sef min, Hjälp mig vag - ga
2. „Gär - na, kär Ma - ri - a min, Skall jag vag - ga

gos - sen fin, Gud skall lö - na mö - dan din I him - mel - rik, där
gos - sen fin, Rin - ga är ju mö - dan min För Kris - tus - bar - net,

*mf**p*

Kris - tus - bar - net tro - nar! E - ja, e - ja!
som i him - len tro - nar! E - ja, e - ja!

mp *p*

3. { Vir - go De - um ge - nu - it, quem di - vi - na vo - lu - it po -
 Jung - frun fött ett barn i - dag ef - ter Her - rens väl - be - hag av

mf

ten - ti - a. Ho - di - e ap - pa - ru - it, ap - pa - ru - it in
 e - vig - het. Han i - dag är vor - den kött, är vor - den kött i

p *rit.*

Is - ra - el. Quem prae - dix - it Ga - bri - el est na - - tus Rex!
 Is - ra - el. Som kun - gjor - de Gab - ri - el: Han föd - - des kung!

8. Nu är julen här.

Gammal fransk folkvisa.

Lento assai.

1. Nu är ju - len här, bra - san tänds på här - den, Nu är ju - len
2. Min är in - te här, tungt är mig till sin - nes! Min är in - te

här, bra-san tänds på här - den. En - var har sin vän, han är bäst i värl - den! Se, min älsk - ling,
här, tungt är mig till sin - nes! Männ ut - i Pa - ris, i Ven - dée han fin - nes? Se, min älsk - ling,

se hu - ru må - nen sti - ger! Se, min älsk - ling, se, han går ned bak skyn!
se hu - ru må - nen sti - ger! Se, min älsk - ling, se, han går ned bak skyn!

3. ||: Har han något med åt sin hjärtans kära? ||
Silverradband fint, skärp att festklädd bära?
Se, min älskling etc.

4. ||: Silverradband fint, skärp att festklädd bära? ||
Helst hans egen famn, helst hans tro och ära!
Se, min älskling etc.

9. Klang, min vackra bjällra.

Polska.

Allegro.

Klang min vack-ra bjäll-ra i den se - na kväll! Spring min ra - ska få - le ö - ver mo och fjäll!

Hem åt i - la vi med vindens snab-ba fart, Där så vi - la vi i mju - ka ar-mar snart, och vår ly - cka in - gen

må för - ty - cka. Al - la kväl-lens nor-sken fläm-ta där i skyn, al - la säl - la min - nen skym-ta för min syn.

f *mf* *Fine. p.* *mf* *cresc.*

10. Nigare - polska.

Allegretto.

Hej, tom-te-gub-bar, ta'n i ring och låt oss lu - sti - ga va - ra! Hej, tom-te-gub-bar

ta'n i ring och låt oss lu - sti - ga va - ra! En li - ten tid vi le - va här, med

myc-ken mö - da och stort be-svär. Hej, tom-te-gub-bar ta'n i ring och låt oss lu - sti - ga va - ra.

Fædrelands-salme.

(Efter Runcberg ved Nordal Rolfsen)

Edvard Grieg. Op. 61. Nr. 7.

Andante religioso.

SANG.
Du Her-re, som er sterk og stor, du ver-ge vo-re fæ-dres

PIANO.

jord! Vær du vort skjold i fred. og strid. i sor-gens og i

glæ-dens tid. Her ser vi hvad os hu-ger bedst, her

Forlæggerens Blandem.
Eigentum der Verleger.
Christiana Brodrene Hals's Musikforlag.

B. N. M. 754

Sylvelin.

Vette Violin

Christian Sinding, Op. 55. I.

Andantino.

glissando
p dolce

An,
An,
o

Syl-ve-lin, Gud deg sig-ne kvar o-vi-go Liv-sens Stund.
Syl-ve-lin, Gud dig sig-ne hver e-ri-go Liv-sens Stund,
Syl-ve-lin, seg-ne Gott/Dich auf Er-den au-jo-ter Stund!
Syl-ve-lin, God's oom-bless-ing e-ter-nal on the be shed!

Dei Au-go bla, dei ljo-se Kinn, Din ran-do Munn... Son
di-ne Of-ne bla, din ly-se Kinn, din ra-de Munn... som
Dein Ang' ist bla, Dein Ant-lits Licht und roth Dein Mund. Wie
Thine eyes are blue, thy mien is fair, thy lips are red! Lite

Sol o-ver al-le Hel-mar, Som Dag et-ter lan-ge Nat,
Sol o-ver al-le Byg-den, som Dag et-ter Nat-ten lang
Son-nen-schein auf den Fel-dern, Des Mor-gens nach lan-ger Nacht
sun-light on glade and mead-ow, like dawn af-ter irk-some night,

Copyright 1912 by Wilhelm Hansen, Leipzig.

190799

HYMN.

Andante.

NILS LARSEN

Sång.

Fa - der vårt Hör oss i nö - den! Hjälp oss Du, som gaf din son. Han

Piano
eller
Orgel

gick för oss i dö - den. I vårt hem märk - rot oss tryc - ker.

cresc.

Låt oss skå - da stjär - nan öf - ver Bet - te - hem. Her - re, hör!

cresc.

Håll di - na hån - der öf - ver den, som käm - par, som li - der och dör.